

ZAJÍMAVOSTI Z DÍLA KRISTÍNY ROYOVÉ

Vánoce v díle K. Royové

Narození Kristovo nemá u Royové místo jen tehdy, když nás děj zavede do zimního období a její hrdinové slaví Vánoce. Dílo Kristovo není ve svém vlivu omezeno na jednotlivá období církevního roku a srdcím upřímně věřících jeho vzácné pravdy připomenou i ty nejvšednější situace. Eva Zahradská a čeledín Juro v povídce *Stratení* pomalu přicházejí k víře v Boha a společně si o ní, při práci, povídají: „Neraz keď ich nechali, pri dobytku v špinavej maštali, zmenila sa táto na maštal' betlehenskú prímnosťou Božieho Syna, o ktorom hovorili...“

Pokud je mi známo, K.R. napsala tři kratičké povídky, které zasadila přímo do času a teologie Vánoc. Jsou to povídky jedny z nejkrásnějších, zejména proto, že se mohly odehrát ve skutečnosti. V povídce *Šťastný štedrý deň* jsme svědky opětovného shledání manžela, který se vrací z války, se svou manželkou. Deset let strávil v ruském zajetí. Nebylo od něj žádné zprávy. Všichni mysleli, že už není mezi živými. Jeho Mariška měla mnoho nabídek k sňatku, ale nepřestala věřit a čekat. Časem našla víru v Ježíše Krista. Jejího Jana také osvětila a změnila zvěst evangelia. Teď budou žít nový život víry spolu. Kdo může vyličit radost jejich setkání?

V povídce *Šťastlivé vianoce* jsou role rozdány jinak. Mladé mamince je o Vánocích nesmírně smutno. Před nedávnem jí během týdne zemřely obě děti na záškrť. Muž je v Americe, ještě neví, že dárky za peníze, jež jim poslal, už nerozjasní tváře těch, pro které z lásky v cizině pracoval. Do jizby najednou vstoupí holčička, nemá kam jít, její tatínek je také v Americe, maminka jí letos zemřela. Hospodyně nechá dítě, aby se ohřálo a dá mu něco k snědku. Pak je pošle dál s tím, že může přijít na večeri. Žena si začíná vyčítat, že dívčenko posílala pryč. Co když se nevrátí? Co kdyby její nebohá Kačenka takhle chodila od domu k domu? Hospodyně čte leták o Vánocích a Boží lásce, přemýšlí o ní. Přitom začne chystat postel na příchod nečekaného hosta. Čím dál se začíná obávat, že nakonec nepřijde. Bůh její modlitbu vyslyší. Matka si chce dítě ponechat, dokud se její otec nevrátí. Když Bůh poslal z lásky lidem svého Syna, i ona chce prokázat lásku lidem. Její příbuzní jsou dojata. Vidí, že děvčátko poslal sám Bůh.

Při povídce *Nebolo miesta* Vám oči zvlhnou asi nejvíc. Vesnicí se ubírá žena, v plachetce nese chlapečka. Všichni se těší z Vánoc, ale pro pocestnou nemají místo a zároveň nevědí, že všichni jsou stejně „pohostinní“, nevědí, že není poběhlicí, že se jí manžel upil, že ji rodiče nepřijali. Její zoufalství bude dovršeno asi zmrznutím. Na sněhu je najde lesník.

Doma se o ně s manželkou postará. Žena vidí, že rodiče i děti jsou plní lásky, modlí se vroucně k Ježíši. Rodina nabídne příchozím, že u nich mohou zůstat. Pocestná, oslovena láskou a zvěstí evangelia, uvěří v Pána Ježíše. Nachází nejen domov pozemský, ale i nebeský.

Pro K.R. jsou Vánoce dobou návratů lidí různě odcizených, dobou Božího a lidského milosrdenství. Poselství Vánoc o Boží lásce je třeba prakticky realizovat ve prospěch potřebných. Vánoce představují výzvu zajištěným spokojeným rodinám, aby poutem, které je váže, byla oslava Boha a vzájemná láska. O Vánocích se člověk stává citlivějším, srdečnějším, laskavějším. Tak to má být vydržet po celý rok. Royová notně využila teologie a symboliky Vánoc. I nadpisy zmíněných povídek k nám promlouvají. Royová nás vede k zamyšlení nad tím, v čem skutečně spočívá štěstí, které jinak obligátně spojujeme s veselostí – když si přejeme „šťastné a veselé“. Povzbuzuje nás, abychom se to štěstí vydali a nepřestali hledat.

Marek Říčan

Konec seriálu